

רקדנית־בטן סימון
נשים יש דרישות

אבי ודני חיים

וואו! בחורים בלי נשים!

● **רקדנית־בטן בארי סימון, מה דעתך? 20 ספורטאים צעירים נוסעים ל-35 יום בלי בנות־זוג!**

וואו! מתאים לי לנסוע איתם...
רקדנית־בטן טוב היה עוזר להם לפני הנסיעה, לתת קצת מרץ, שלא יעשו פדיחות!

● **איך לדעתך הם יסתדרו שם?**
35 ימים! זו הזדמנות שלהם לחגוג...

● **אומרים ששחקני־הכדורגל המצטיינים הם הביצור עיסטים הטובים ביותר במיטתם...**

ביצועיסטים! יש לי תגובה בנושא, אך לא אוכל להגיד אותה לציטוט...

● **אולי כדאי היה להביא לשם את בנות־הזוג הקבועות?**

לא הולכים למיסעדה עם סנד"וויץ'...

● **תנסי להיות רצינית כדי להצליח צריך להיות מרוכזים במשימה. נראה לי שלנשים יהיו דרישות וזה עלול להפריע. אני מאחלת לבחורים הצלחה מכל הלב.**

כדורגלן ליאור רוזנטל
חסך מיני? צריכים להתרלו!

הועלו טענות כי הרבר הכניס את הבחורים ללחץ מיותר, שהתבטא במריכות פנימיות והישגים ירודים. מרימוביץ', שלקח על עצמו את תפקיד הברומטר, הפיק את הלכת הורה בריון לעיתונות כי "היו הרבה שגרי אות וצריך ללמוד מהן. הייתי חוזר ונוסע למחנה־אימון כזה, אך ממקם אותו בעיר — כדי לאפשר לשחקנים להתפרק."

המאמן לשעבר נטל תפקיד לא לו. בנבחרות מיקצועיות נהוג היום להסתייע בפסיכולוג צמוד. בנבחרת־יש ראל 1988 אין אפילו עוזר־מאמן. "לצעירי פחדים המאמנים בארץ מאנשי שרימיקצוע". אומר איציק אנגלנדר.

בכל העולם אין קבוצה בלי עוזר מאמן. מאמן־הנבחרת לא יכול להיות הכל, כפי שרופא־ילדים לא יכול להיות רופא־נשים. רצוי לקחת איש מיקצוע, אך ברור שלא ניתן היה לקחת פסיכולוג ברגע האחרון. פסיכולוג היה צריך להתלוות למיח"ץ עם הגיעו לארץ לפני כשנה."

חסך מיני?

האם החסך המיני גורם לתוספת מתח לא בריא לשחקן, ומשום כך ליכולת חלשה על המגרש? או, מצד

כדורגלן קלינגר

אילו היתה לי חברה, הייתי בבעייה!"

להתעלם מהצרכים הטיבעיים. כמו שצריך לאכול, לשתות ולישון, צריך גם את עניין המין. יש מתח שנובע מהמישחקים ומתח אחר ושונה, הנובע מהמיסגרת הקבוצתית. יש לתת לביחורים להתפרק, אבל עד גבול מסויים. יש לחוש את הקבוצה ואת האנשים. להרגיש מתי החבל מתחיל להיקרע. אם אין אדם מיקצועי שמתלווה לקבוצה, התפקיד נופל על המאמן. הוא זה שצריך להיות הברומטר, להרץ או לשחרר את המושכות לפי הצורך. לכישלונה האחרון של הנבחרת, בניצוחו של יוס'ה מרימוביץ', במוקד רמות הגביע העולמי באוקיאניה בי 1985 תרמו — כבר ידוע — לא מעט גורמים חברתיים. גם נושא המין שחקן תפקיד שקשה לאמוד את חשיבותו. מתנה־האימונים הממושך של הנבחרת בגרמניה, שקדם לטורניר, עמד בסימן האיסורים. על השחקנים הוטל משיטרי־אימונים מפרך בתנאי־בידוד קשים.

קולה של אומא

דינה מלמיליאן (אמא של אורי) — "קצת כואב לי. לא טוב לי שהוא שם. זה מקום רחוק ואתגעגע אליו. אני דואגת לו. מי לא דואג לבן שלזו הוא ילד טוב ויכתוב מיכתבים."

חנה כהן (אמא של אבי, בית־ר ירושלים) — "ההרגשה שלי טובה. אני שמחה, מקווה שיצליחו. בסוף מרס צריך להיוולד לאשתו של אבי תינוק, תינוק ראשון. הוא נשוי כמעט שנה ואני מתרגשת בשבילו. דואגת שהיא תלד לפני שהוא יחזור לארץ. איריס (האשה) במתח, גם אבי במתח. נהיה איתו בקשר צמוד."

מקבלים לגיטימציה. זהו המצב במיטת גרות כמו בתיכלא".
האם דחפים כאלה עלולים לעלות על־פני השטח גם בנבחרת? "למרות הדימיון בין המצבים יש שוני עקרוני. אל הנבחרת מופנים וקורדיהתיקשות ותקופה של חודש אינה תקופה ממוי שכת ריה. כך שהסיכויים לכך מועי־טים. סבור ד"ר אייל.

הסקסולוג, ד"ר אלי סלומון, מפחית מחשיבות הסוגייה: "תקופה של 35 יום אינה תקופה שיוצרת משברים. יש להם אתגרים אחרים והמין מתגמד. רק אנשים מאוד מיניים ירגישו בחסך."

"צריך להתרגל"

מה אומרים בעלי־הרבר עצמם, שעות ספורות לפני הטיסה הארוכה לאוקיאניה? "חסך מיני? צריך להתר

שני, האם פורקן מיני עם חבורות "מזדמנות", הרחק מהבית, אינו כרוך בתשישות ובאובדן־כוח לשחקן ואווי־רה כללית של חוסר־מישמעת והתרת־רסן בקבוצה? מה עדיף? את השאלה הפנייה לאנשי־המיקצוע.

ד"ר ברונסקי רואה במפתיע בחסך המיני ברכה: "ההתנזרות היא דווקא תמריץ מצויין, לדפוק את האוייב. על השחקנים לעשות סובלימציה (עידון) ולראות בכדורגל כעין תחליף ליחסי המין החסרים."

למישחק יש את כל המאפיינים של מיסגל טוב. אם אתה מכניס את הרבר החשוב ביותר (כדור) למקום החשוב ביותר (רשת) תקבל את האורגזמה. האורגזמה מתבטאת בשימחה אדירה. השחקנים מתנפלים על המבקע, מתחבקים איתו, שוכבים עליו, נותנים לו מכות בטוסיק וכו'. ואלה הם סממנים של מישחק מיני שעברו עידון. ככלל, הספורט מפרק את התוק פנות והמתח המיני. זהו מישחק של הישרדות — לנצח או להפסיד, להיות או לחדול. ססימישחק — שורד מי שדופק את השני."

פיתרון אחר מוצא ד"ר ברונסקי באוננות. "זה מאוד מקובל כשאין אשה ואין להתבייש בכך. זו שיטה טובה לפירוק המתח המיני בלי תוצאות לוואי."

גם הסקסולוג ד"ר אשר אייל ממליץ על אוננות. "המתח הנובע מן התחרות תיות והרצון להישגיות וכן האנרגיה הנפשית והפיזית הנדרשת מהשחקנים מדכאים את היצר המיני."

אולם, יש ספורטאים שהמתח שנוצר אצלם לפני התחרויות דורש ויסות על־ידי פעולה מינית. במצבים כאלה אין סבלנות למישחק מיני ממושך והם זקוקים לפורקן מהיר על־ידי אוננות."

ד"ר אייל עומד על אספקט נוסף שיכול להתעורר במצבים שבהם יש קבוצה של גברים החיה תקופה ממושכת בסגירות חברתית: "הרבה דחפים שקיימים מתחת לפני השטח כמו הומוסקסואליות או דרימיניות

כדורגלן־לשעבר אנגלנדר
זה עלול לנרום לבעיות מיקצועיות